

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Скриги Михайла Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини тринадцятої статті 7, пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19, частин першої, другої статті 133, частини першої статті 144, частини четвертої статті 177, пункту 3 частини четвертої статті 356, пункту 3 частини четвертої статті 392 Цивільного процесуального кодексу України, Закону України „Про судовий збір“

м. К и ї в
23 вересня 2020 року
№ 210-2(І)/2020

Справа № 3-170/2020(424/20)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Саса Сергія Володимировича – головуючого,
Кривенка Віктора Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Скриги Михайла Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини тринадцятої статті 7, пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19, частин першої, другої статті 133, частини першої статті 144, частини четвертої статті 177, пункту 3 частини четвертої статті 356, пункту 3 частини четвертої статті 392 Цивільного процесуального кодексу України, Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Скрига М.В. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити положення частини тринадцятої статті 7, пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс) на відповідність пунктам 1, 3, 6, 8 частини другої статті 129 Конституції України, а також положення частин першої, другої статті 133, частини першої статті 144, частини четвертої статті 177, пункту 3 частини четвертої статті 356, пункту 3 частини четвертої статті 392 Кодексу, Закон України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI зі змінами (далі – Закон) на відповідність статтям 55, 64, частині першій статті 130 Конституції України.

З конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що Комунальне підприємство теплових мереж „Криворіжтепломережа“ звернулось до Центрально-Міського районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області з позовом до Скриги М.В. та Скриги Т.М. стягнути з відповідачів на свою користь заборгованість за постачання теплової енергії у розмірі 14480,59 грн та судові витрати.

Центрально-Міський районний суд міста Кривого Рогу Дніпропетровської області рішенням від 1 жовтня 2019 року позов задовольнив.

Скрига М.В. звернувся з апеляційною скаргою до Дніпровського апеляційного суду, який ухвалою від 17 січня 2020 року залишив скаргу без руху у зв'язку з несплатою судового збору та надав строк для усунення зазначених недоліків, посилаючись на пункт 3 частини четвертої статті 356 Кодексу.

Дніпровський апеляційний суд постановою від 13 квітня 2020 року апеляційну скаргу залишив без задоволення, а рішення суду першої інстанції – без змін.

Верховний Суд у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду ухвалою від 3 червня 2020 року відмовив у відкритті касаційного провадження, оскільки касаційну скаргу подано на судові рішення в малозначній справі, а її доводи не містять посилання на випадки, за наявності яких судові рішення у малозначній справі підлягає касаційному оскарженню.

Автор клопотання стверджує, що оспорювані положення Кодексу та Закону порушують його права, гарантовані статтями 55, 64, пунктами 1, 3, 6, 8 частини другої статті 129, частиною першою статті 130 Конституції України, а саме обмежують право на судовий захист, право на апеляційний перегляд справи та касаційне оскарження рішення суду, оскільки передбачають віднесення певної категорії справ до малозначних, які, як правило, розглядаються в порядку спрощеного провадження без повідомлення учасників справи та не підлягають касаційному оскарженню, а також встановлюють сплату судового збору за подання позовної заяви, апеляційної та касаційної скарги.

На підтвердження своєї позиції Скрига М.В. посилається на окремі положення Конституції України, Закону, ухвалу Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя, а також судові рішення в його справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну

скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Остаточним судовим рішенням у справі Скриги М.В., у якому застосовано положення частини тринадцятої статті 7 Кодексу, є постанова Дніпровського апеляційного суду від 13 квітня 2020 року. Строк подання конституційної скарги до Конституційного Суду України щодо відповідності Конституції України вказаних положень Кодексу сплинув 13 липня 2020 року.

Остаточним судовим рішенням у справі суб'єкта права на конституційну скаргу, в якому застосовані положення пункту 3 частини четвертої статті 356 Кодексу, частин першої, другої статті 4 Закону, є ухвала Дніпровського апеляційного суду від 17 січня 2020 року. Строк подання конституційної скарги до Конституційного Суду України щодо відповідності Конституції України наведених положень Кодексу та Закону сплинув 17 квітня 2020 року.

Клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги на підставі частини другої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Скрига М.В. не надав.

Об'єктом конституційного контролю у конституційній скарзі в частині заявлених Скригою М.В. вимог можуть бути пункт 1 частини шостої, частина дев'ята статті 19 Кодексу.

Відповідно до положень пункту 1 частини шостої статті 19 Кодексу малозначними є справи, у яких ціна позову не перевищує ста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Положеннями частини дев'ятої статті 19 Кодексу передбачено, що розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб вираховується станом на 1 січня

календарного року, в якому подається відповідна заява або скарга, вчиняється процесуальна дія чи ухвалюється судове рішення.

Аргументація неконституційності положень пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19 Кодексу у конституційній скарзі зводиться до порівняння доходів автора клопотання з доходами інших осіб, розрахунку робочого часу судді, який він витрачає на розгляд справ, які перебувають у його провадженні, що не може вважатися обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Таким чином, Скрига М.В. фактично висловив незгоду з існуючим законодавчим регулюванням та з визначеними у Кодексі критеріями віднесення справи до категорії малозначних справ та розрахунку прожиткового мінімуму.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Скриги Михайла Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини тринадцятої статті 7, пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19, частин першої, другої статті 133, частини першої статті 144, частини четвертої статті 177, пункту 3 частини четвертої статті 356, пункту 3 частини четвертої статті 392 Цивільного процесуального кодексу України, Закону України „Про судовий

збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**